

Kabelkwestie: zoveelste gemiste kans in Limmel

LIMMEL

Net als Wittevrouwenveld, Wyckerpoort en Nazareth kreeg Limmel een aantal jaren geleden het predikaat 'prachtwijk' opgeplakt. In de volksmond een 'Vogelaarwijk', genoemd naar oud minister Ella Vogelaar. Redelijk voortvarend werd daarop een wijkontwikkelingsplan (WOP) ontwikkeld dat de basis moest vormen voor het proces van omvorming en verbetering van Maastricht Noord-Oost. Nota's werden geschreven, infoavonden belegd en ideeën gelanceerd. Grote zakken met geld zouden klaar staan (vooral met dank aan de woningcorporaties, die tot deze bijdragen min of meer verplicht werden).

Eindelijk zou het beter wor-

den en zou het afglijden van kansarme wijk tot kansloze wijk omgebogen kunnen worden. De inwoners zouden met nieuw elan aan de toekomst kunnen gaan werken. Een aantal mensen heeft deze handschoen inderdaad opgepakt en is in de slag gegaan om zaken te bespreken en voor te bereiden.

Maar – in elk geval wat Limmel betreft – kwam men bedrogen uit. Men wordt niet meer van het kastje naar de muur, maar met een kluitje het riet in gestuurd. Laatste – en zeer schrijnend – voorbeeld is het uitstellen van het ondergronds brengen van de hoogspanningskabels in Limmel. Een dure grap, maar nodig om ruimte te maken voor verdere ontwikkelingen in de wijk. Plots laat de rijksoverheid weten de financiering niet

goed te keuren, omdat – zogenaamd – eerst in het hele land een inventarisatie gemaakt moet worden. Dus komt de stad die nota bene het idee aandroeg met lege handen te staan. In elk geval voorlopig en mogelijk zelfs voor heel lange tijd.

Dat is niet zonder gevolgen, want nu staat realisering van een nieuw wijkcentrum op de Hoolhoeslocatie op de tocht. Hierin zouden ondermeer een kindcentrum, seniorenwoningen en huisvesting voor studenten komen. Het wijkcentrum is van vitaal belang voor de ontwikkeling van een wijk die de laatste jaren al zoveel te verduren heeft gehad.

Pijnlijk is dat dit niet de eerste gemiste kans is. De laatste jaren kreeg Limmel al meer voor de kiezen: een teloorgang van het verenigingsleven (wat

ten koste gaat van de sociale samenhang in de wijk), de uitbreiding van de Mosa (nog meer industrie aan de wijk-rand) en het niet invullen van de pdv-locatie en daarmee dus ondergraving van het plan 'Limmel aan de Maas'. En als kleine klap op de vuurpijl werd dit jaar ook de kermis afgelast.

Geen wonder dat de actieve buurtraad inmiddels spreekt van 'onbehoorlijk bestuur' en dat een enkele politicus op de bres wil gaan staan voor de wijk.

Dat is echter te weinig. Heel het stadsbestuur moet te hoop lopen en minister Verhagen tot de orde roepen. Want het kan toch niet zo zijn dat een trotse gemeente als Maastricht zich hierbij neerlegt en meent blij te kunnen zijn met slechts dooie mussen...

Rob Christiaans